

Mertcan Güner

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adalar

bugün bisikletten düřtüm
kaçamak öpüşmelerimizle birlikte
gönlümüzü davaya verdiğimiz yerde
kolum bacağım sağ elim mosmor
ama canım acımadı
canımı yakmıyor birşey
ne açlık ne de düşmüşlük
yokluđun gibi

içime attığım kor cümleler
susmuyor aklımda
engelliyor nefeslerimi
düşünüyorum şuan bir vapurda
deniz manzaraya girdiğinde
bütünleşen gözlerini
denizden ışık yansıyor
güneş saçlarını andıran

Bir martı uçuyor cam kenarında
seviniyorum
gelen senmişsin gibi
kokunu getiriyor bana
uzatacak simitimi yok
aç susuz çıktım yola
sen yokkendir böyleyim
kimselele hissettirmedığım
adın

iskeleye yaklaşıyor vapur
kalabalık inip biniyor
geleceksin, umudun adı
gülüşünü gözlüyorum
merdiven bitiminde
belki gideceğim durağın ismi
eminönü ama
gelmek istediğim
senin yanın

Mertcan Güner

Algın

Gülün rengi soluk kalır
Senin tümsek yanaklarında
Ayağım takılır hasret kalır
Gönlüm özlem çukurunda
Ayaklanıp düşe kalır
Küçük kalbim umutlarımda

Mertcan Güner

Ařkrostiř

Yanında olmak, kalbinde çok yüce
Aşkı sende öğrendim hece hece
Gelip gördüm seni, saat onu yirmi geçe
Muradıma erdim seninle her gece
Uğurum gibisin her fırsatta cömertçe
Renklendirdin hayatımı hoş geldin zarifçe

Mertcan Güner

Bahşetme

Güneş batar hüzün doğar
Sever ama sevmez kararı
Karagül boynunu büker
İçmez bir yudum su
Suya hasretken
Yetinir kendi kendine
Kucaklaşır yaprağındaki yalnızlığıyla
Aalışkındır aslında
Yaprağıyla kucaklaşmaya
Pek sever yaprağını
Nedeni ise
Daimi dostudur onlar
Çünkü dikenlerine sarılacak kimse
Yoktur

Mertcan Güner

Bayram Cenazesi

bu bayram
bir bayram değil gibi
çokça yarım
oldukça eksik
heryeri buruk
bizzat kendim gibi
bayramında suçu yok aslında
tüm suç benim
kendi kararttığım dünyanın
en dibindeyim

bu bayram
bir bayram değil gibi
sabahla bayramlaşmadım bile
kızgınım aslında
güne
aydığı için
eskiye dönmek isterdim
belki çocukluđuma
imkansız ama
bana hissettiren
en çok senin yanına

bu bayram
bir bayram değil gibi
içimde koskoca bir üzüntü bulutu
sağanaklaşıyor yağmurlarım
çıkamıyorum şeker toplamaya
toplasamda ağızda acı bir tat
bastırmıyor sensizliği
kapım çalsın istemiyorum
düşmanım sanki herkese
ben kötü biri miyim
yoksa
aldığım bir gard mı, kendime

bu bayram
bir bayram değil gibi
saat altı elli iki
ve ben şüpheliyim
saatlerden
nasıl geçti bunca zaman
saydım da tutamadım kendimi

Mertcan Güner

Bilmez

Bilir misin sensizlięi
Dibe batıp, kıyıya vurmuşluğu
Bilir misin bendeki seni
Uçurtmanın elektrik direęi ile dostluęunu
Bilir misin yüreğimdeki hissiyatsız boşluğu
Apansız boşluk ki içinde kayboluşumu
Bilir misin

Mertcan Güner

Boş Sahife

Bir boş sayfa ne çok şey anlatır aslında
Görünüşü kadar değil
Boşluğu kadar çok olsa da
Yazılmayanları kucaklayacak kadar
Yeltenmeleri kabullenmeyecek durumda

Bir boş sayfa ne çok şey anlatır aslında
Doldurmaya kıyamayacak kadar kıymetli
Keskin ucu batıramayacak kadar cesaretsiz
Sadeliğine kapılacak kadar derin
Kokusuyla dans edecek kadar temiz

Bir boş sayfa ne çok şey anlatır aslında
Doldurulmayı bekleyecek kadar sabırlı
İlk buluşmayı yaşayacak heyecanı
Sadeliğin çığlıklarını sağır kulaklara
Ne güzel anlatır aslında

Mertcan Güner

Cam Çocuk

Yine aynı şehir
Yine aynı sokak
Giriversin içeri hüznün
Yar olup yerle bir edileni
Tutuversin çocukluğundan
Bir daha dizlerini kanatmasın
Ağlamaya uyanan gözler ıslanmasın
Dökülsün saçların omuzlarıma
Gidip saçlarını diktim toprağa
Sonra tüm olasılıkları suladım
Belki açar sabaha

Mertcan Güner

Çay Ve Sen

Doldur bardağı çaycı
Hayat kadar şekersiz
Dert kadar acı
Düşünceler kadar bulanık
Dudak payı kadar yakın
Geceler kadar sıcak
Sen ve ben gibi demli olsun

Mertcan Güner

Delilik

Ellerin gidince benden
Kalmıyor beni içeren tek parça
Boşluk oluyorum, esasen
İçimin kırıkları batıyor çokça
Gözlerin gidince benden
Yönümü kaybediyorum
Yokuş aşağı mı, taban mı
Kestiremiyorum
Kokun gidince benden
Hasret kaplıyor içim
Sıkışıyorum kendi kafesimde
Çırpınışlarım kanatlarımdan mı
Yoksa yürekten mi
Bilmiyorum

Mertcan Güner

Dua

bir morg soğukluğu var hislerimde
anlamayıp etrafa püskürdüğüm
bir solgun çiçek var en içimde
kendi ellerimle öldürdüğüm
bir sorun var hayat zincirimde
gelişinle çözülecek herşeyiyle
bir esir var aklımın odalarında
seninle gelecek özgürlüğe muhtaç
bir sorun var can evimde
camından umutsuzluk ağıtlar yükselen
bir bedbaht kuş olasım var gökyüzünde
evinin çatısında yaşamayı düşleyen
bir buğday tanesine mahçup
adım attığın yere uçmaya mahkum
bir amacım yok artık düşüncemde
senin ellerinden başka
bir sebep var beni her gün öldüren
içimdeki sana anlattığım

bir sen varsın şuramda

Mertcan Güner

Düş'üşüm

bugün pazar
ağlamaklı uyandım yine
seni gördüm aslında
karşıya giden bir otobüste
en arka koltukta yanyana
gözlerinin içine bakıyordum
ve sende

otobüs kalabalıktı
biraz dağıldıktan sonra
ayaklarımın ucuna oturup
dizlerime koydun kafanı
sıcacık yanaklarını
hasret kaldığım saçlarını
sevdim
ama yetmedi

uyanacağı mı hissettim bir an
sımsıkı sarıldım sana
öpüp kokladım
özlediğim seni görmenin
sevincindeydim
yol uzasın otobüs yavaşlasın
istedim

ne çok özledim seni
umutlu olduğum geceleri
göğüsümdeki ağrımı
sarıp kucakladığın günleri
şimdişinde boşluk
gözyaşlarımla dolduruyorum
hala yanımdaymışın gibi
yaşıyorum

Mertcan Güner

Elini Tutma Mevsimi

Elimi terleten mevsimi geldi ellerinin
Sana tutulma bayramında saygıyla bekledim
Ellerini
Tam da ellerin en nemli iklimde karşıladı ellerimi
Yetiřtim ellerinin ięlerine
Ellerinin ięlerinden doğru öptüm ya helaldir

Mertcan Güner

Fecir

İçimdeki fecre saatler kala
Fırari duygular tutsak oluyor sana
Çaçaron kuşlar sukût vermiyor aydınlığa
Bir sövgü ile başlıyorum
Nükte bekleyen sabaha

Mertcan Güner

Geride Kalan

Dünden kalan birkaç şişe hatırayla yazıyorum sana
Kendimi paranteze alıyorum
Karaladıklarımla örtüyorum üstünü
Her mezara koyuşumda kafamı sana dalıyorum

Günü böldüm üç parçaya
Her parçada aşikar olur birbirimize şadımız

Mavi gökyüzüne kök salsam
Dolaysız beslenir gönül, bulutlarında

Sendin beni üzmeyen
Bir çiçeğin boynunu su bükerken
Sana sokulmaya çalışırdım
Ebedi bir aşkla tanrıya sokulur gibi

Adam bazen gecikir ama gelir
Ölü bir leş kargasının o sonsuz kokusuyla olsa da
Kadının hoşuna gider

Mertcan Güner

Gönül İstilas1

Bir ıhlamur gölgesinde rast geldim sana
Seni görüşüm kadar uluydu kendisi
Bedenim yerinde dururken, ruhum sana koşuyordu
Durmadan, yorulmadan

Ne kadar kendimde gözükssem de
Beni kaplayan sendeydi fikrim
Bir bebek gülüşü, belki bayram sabahı
Kayboldum iki dudak arası hizanda

Beni kimseler bulamıyor artık
Ne ismimle seslenenler
Ne de mahalle camisinde yapılan anonsla
Seni örtmüşüm kalbime

İnsanın kalbi neden soğuk olur ki
En içi olduğu halde
Neden atmazcasına donuk
Yaşadığını unutacak kadar sessiz
Olur ki

Mertcan Güner

Güç Sevi

Seni sevmelerin içinde
Şana kapıldım kendimce
İçime işleyen o gülüşünle
Sevindi gönlüm cümbüşünle
Koydun gönlümü gönlüme
Hep gözler yolunu iki çeşme
Arada bir gaflete düşsende
Bilki senindir o kuvvetlice

Mertcan Güner

Kaçık

Kerahet vakti gelince
Bir rayiha dolaşır gönüllerde
Gaflar yükselir alçalarda
Kaç kere gömülürdük ki yeraltına
İfrit umuru sömürmeden

Mertcan Güner

Kırık Kulp

Bazı günler eve gelmiyorum
İş çıkışında fincanımla oturuyorum
Kahve için değil
Eşlik etsin diye bana
Boş bir fincan
İçi dolar diye
Rutinim bu aşlında
Seninle aldığım sırt çantamda
Nerdeysen yanımda
Bazen sahilde uzanırken
Bazen de apartman merdiveninde
Beni en çok o teselli ediyor yokluğunda
Anlatınca mahvoluşumu
Dinlemiyor kimse ama
Koyduğum yerde sessizce duruyor
O kadar uzun şahit oluyor ki bana
Bazen teşekkür ediyorum
Öpüyorum kulpundan
Aslında hiç bitmesin istiyorum
İyi olmuyorum ardından
Şimdilerde fincanıma bişey olursa ne yaparım
Düşüncesi
Hep var olan ama
Kendime hatırlatamadığım o duygu
Benden tek şey götürdü
Herşeyim olan seni
Ağlıyorum bazen
Fincanı yanağıma yaslayıp
Neden böyle yaptığımı anlarsın sen
Dibine dolmuyor akıttıklarım
Aydınlanmayan havaya buharlaşıyor
Tenimden
Bu kadarı fazla diyor fincan
Onuda çok sıkıyorum
Hemen işlemeli bir altık koyuyorum
Oturduğu yere
Yalnız kalmasın diye
Onunda oluyor böyle zamanları
Benim her zaman olan
Anlıyorum ki
Ben bir kulp olamadım
Hayatımın en güzel fincanına

Mertcan Güner

Kriz İnsan

Finansal kriz değil
Ekonomik hiç değil
Sevgimin üstüne
Bir bulut gibi
Kıskançlık krizi çöktü
Şimdi ben
Kalbimin krizinde
Kıskançlık krizini
Yenme gayretindeyim

Mertcan Güner

Leyli'm

Satır arasına sinen hasret ki
Ne gelişi belli ne gidişi
Işıldasın bugün uyusun gece
Hasret gibi dimdik karşıla beni
Görünce
Sıkılır belki dünya dönmekten
Sıkılır apazlarım
Ev yapımı dualar saklar sol yanım
Sensiz zamanın evveline sıkılır gönül
Kalbimden aklıma çıkar yüzün
Bir ömürlük tebessüm olur gülüşün
Sensiz geçen mevsimler tutar hüzün
Yaprağını döker bahar
Kağıda kaleme çatarım
Başıma üşüşünce düşüncesi sensizliğin
Annesi ölür ilham perilerimin
Öksüz kalır dilim kalemim
Dilimde adın Leyli'm
Sevgi ders alır belki bizden
Beller belki sevmeyi
Sana ait cakalı duygular giymeyi
Sadecen olmayı öğrenir
El alemdeyken avuçlarını öpünce öğrenir sevdayı
Bu vurgunun tarifi yok
Açlığı bitmez gönülden meftunun Leyli'm

Mertcan Güner

Liet

Ama sen bilmezsin
Güneşin doğuşunu
Ve benim batışımı
Karşıma geçip geçip gülersin

Karşıma geçtin de ne oldu
Gönlünün dilediğimi oldu
Beni senden ayıran bu dileğe
Bir çift sözüm var
Güle güle

Mertcan Güner

Ölüm Arefesi

Gidiyorum ama bilmiyorum
Yolun sonunu belkide gittiğim yolu
Kaybolmuş düşlerin içinde
Şağa sola yalpalanıyorum
Üzerimde eksikliğin ağırlığı
Cebimde son dalım
Kamburlaştırıyor beni
Üşüşüyor aklıma sağ yanağımı öpüşün
Ardından seni son öpüşüm
Hiç bu kadar acı olmamıştı
Giderken ardından bakışımda
Eksildiğimi hissettiğim anda
Karardı gökyüzüm
Uzunca süre aydınlanmayacak
Düşünmüyor değil içim
Gerçekten olmasan neler yapardım
Neler yapardım değilde ne yapardım
Uzaktan izleyişimin bir adı olsaydı
Ya da bir tablосу
Kesin çaresizlik olurdu
İnsan umudu kaybolunca
Elinden alınınca ne olur
Ölür ya da gömülür
Sadece arefesindeyim sensizliğin
Gözüm dolmuyor değil
Bedenimden kaçıp
Uzaktan izliyorum kendimi
Dışarıdan sadece baston ve dişim eksik gibi
Yaşlanmışım sanki
Ama içimdeki eksiklikleri kim bilecek
Bir sen bir ben bilir, duyar
Şatırlara sığdırabileceğim kadar basit değil
İçimdeki yoksulluk
Su içsem yemek yesem geçmez
Gülsem yine geçmez
İnsana dair olan ne varsa kaybetmişim
Yanımda sırt çantam
Geçirdiğimiz güzel gün
Birde içimdeki soğuk yangını
Üfleyeceğim son dalım
Aklımda sen
Hepsi bu

Mertcan Güner

Özlem Bulutu

Bıraktığın bir tutam kokunu
Çekiyorum içime
Canımı okusada sana sarılamayaşım
Aklımı kilitlese de özlemin
Seni arıyorum
Aklımda çalan ayrılık şarkıları
Bir anda senli ormanları ağlatıyor
Özlem bulutu karartıyor beni
Başımı öne eğiyorum
Gelişinle kalkmaya hazır
Daha çok öpmeyişimin ahını tutuyor
Gözlerim
Seni görünce açacak bahçeleri
Solan çiçekleri
Kararan dünyamı bekliyor
Gözlerim
Biliyorum geleceksin
Gelde anlat seni biriktirdiğim gözlerime
Kokunu alamayacak olduğumun
Korkusu
İçimdeki cenazeyi kabullenemeyişim
Gelde anlat
Yarım kalan yanımı
Sensiz cehenneme hapsoluşum
Saat sekizde çıktığım yol karanlık mıydı
Yürüdüğüm yollar bu kadar mı mutsuzdu
Bindiğim otobüste kafamı yaslar mıydım cama
Yoksa dükkanları mı incelerdim
Şimdi sensiz geçen zamanın ahını
Tutacağım
Gelip sarıldığın an
Bitecek olan hasrete
Belki de komaya girmek istiyorum
Otuz günlük komaya
Yemekten içmekten kesilip
Gözümün ışığı
Sol yanımın, eksiğimin gelmesini
Sadece yatıp
Gözlerimi düşüncelerimin tavanına
Dikiyorum
Köprüden atlama fikri geçmemişti aklımdan
Sensizlikte boğulmayı
Arar olmadım ama
Arıyorum şimdi

Mertcan Güner

Salak Ressam

Uzatıyorum fırçamı göklere doğru
Mavinin içine bir sen çiziyorum
Sen damlayınca kağıtlara
Gözlerin düşlerime rengini veriyor

Kıyılarına umut yüklü bulutlar çiziyorum
Fırtına gelip bulutları dağıtmadan
Bir de dağların ardından gelen kara duman
Dumanı bacasında biten yalnız bir ev
Çiziyorum

Mertcan Güner

Sende Kaldı Bildiğim

Tüm neyim varsa tamamı
Beni ben yapan her anı
Birlikle başardığımız zamanı
Sende bıraktım sevdiğim

Sabaha mutlu uyanışlarımı
Yaşamayı hakeder adımlarımı
Sana koştuğum yollarımı
Sende bıraktım sevdiğim

Yanımdaken çektiğim nefesimi
Buz gibi olan ellerimi
İçimi ısıtan yağmur tepesini
Sende bıraktım sevdiğim

Hayata dair tüm çabalarımı
Sende geçireceğim tüm yaşamımı
Vücudumu saran sıcaklığını
Sende bıraktım sevdiğim

Seni üzen tüm yanlışlarım
Kör gecelerde bağrışlarım
Kendimi affetmemeye verdiğim antlarım
Bende kaldı sevdiğim

Mertcan Güner

Sesli Düşünce

Kimilerine göre bir tutkunluk düzeyidir
Bendeki sen
Karşıma ilk çıkışını, ilk görüşümü
Ardından baktıklarımı
Nedensiz bir tutkunluk olabilir mi hiç?
Olamaz
Belki sessizliğim, belki düşleyişim diyeyim
Seni özleyişim gibi
Benim için yazmaya başlamanın bir saati yok
Gökle yer arasını
Varlığın için şükürle doldururken
Belki bir vapurdan gökyüzüne, denize bakışta
Yazmaktan emekli olmuşum sanma
Zamanı dilediğim gibi kullanabiliyorum artık
Ama yalnızca seni yazmam söz konusuysa
Yazmakta zamanı yazı belirler derler
Bende işleyişi böyle değil
Seni derinden yaşayışım zamanı belirler

Mertcan Güner

Şiirimin Öznesi

İşliyorum seni her satır başına
Nasıl gelsin aklım başıma
Aklımın odalarını sana vermişim
Yerim yurdum bana verdiğin
Sevgin

Her satırda aşıkardır sözlerim
Baştan sonsuza yazıyor ellerim
Elin elime deyince gözlerim
Kökünü sular senden oluşan
Kelimelerin

Soluk deniz dalga tutar mehtaba
Meftunu aşka getirir her ana
Çöldeki yağmur kadar hoş ama
Deliler gibi ıslanması sana
Pek ala

Günümün gecesi ifadelerimden seslidir
Seni severken aldığım nefes kesiktir
Gönlümün selamı sana münasiptir
Ellerimde mürekkep izi nadir
Bakidir

Mertcan Güner

Tutkal Hüzün

Kentin romantik çocuđu
Güneş söndü, kapat gözünü
Dal kör kütük karanlığa
Bile düşüncelerinle kalemini
Yaz ki artsın gecenin hüznü
Paketteki son satırları içiriyorum sabaha
Şabah diye bilinen bir ölüm var
İnanılan ve yaşanan
Ağlayışı kahkahayla kapatan

Mertcan Güner

Uzay Yorgunu

Gezegenler arası göçmüş gibi
Kaldığı dünyadan bıkmış gibi
Bir yangından kaçmış gibi
Mutluluk yelkenlerini açmış gibi
Sana koşuyorum

Gamzesi güneşi hatırlatır gibi
Kırpikleri gönlümü kucaklar gibi
Varlığıyla evrenin simgesi gibi
İçimin dörtte üçünü kaplamış gibi
Seni yaşıyorum

Ruhumun göklerinden öper gibi
Her vedada gelgitlenmiş gibi
Aklıma meteorca düşüşün gibi
Sonsuz galaksinde kaybolmuş gibi
Seni arıyorum

Mertcan Güner

Yağmur

Ruhun göklerde dir karşın aşka
Aşkın yükseklerde dir aşikarı başka
Hatıralar dans ederken ardı ardına
Hasret vururken ramaklara
Gözlerin mezesiydi sevgi soframızın
Yağan yağmur değildi yanaklarıma
İçimi kaplayan bulutun adıydı artık
Göz kırpışığıydı heyecan veren
Kader canımı okuduğunda adı geçen sana
Söylesene sevdam
Yakıyorum şiirleri bir bir
Sensiz geceler ısınmıyor içimde
Velhasıl daim aşk sende başka

Mertcan Güner

Yıllanmış

Umutların başı dertte akşamlarla
Her akşam dökülür sağanak bir şiir
Ve o sađanakta bođulan ađađlarla
Gözlerin yolunu gösterir

Sahipsiz gökyüzü, eski günler
Ne seni getirir ne de beni
Yarım kalsın bütün işler
Başka bir mevsimde bitirilir

İçimde eskimez duygular
Yıllanır her gece
Fikrimde bekleyen sabırsızlıklar
Aralanan günde sabahın seceresidir

Mertcan Güner

Yoksun

Öyle bi yoksunluk ki bu
Sensizliğin ötesinde adımlı unuttuğum
Bu sıcak yaz ayında
Kafatasıma çarpan yağmur damlları
Benliğimi uyuşturuyor
Ne haledeyim duysan
İklimi değıştiren yokluğın
Her çektiğim dumanın
Ölümü hissettirmesi
Şonunda ışık olmayan bir tünel
Ölümü çağrıştırıyor değil mi?
Bugün bayram arefesi
Bense ölümün arefesinde olmayı yeyleirim
Sıkışıyorum kendi içimde
Dolup taşamıyorum şişiyorum
Tutarsızlıklarım kaplıyor içimi
Bense sigaraya devam
Kaçış yolu olarak görmüyorum ama
Bilincindeyim yavaş ölümün
Yanaklarında ölmenin peşindeyken
Bir nefes daha çekip üflediğim dumanı
Senmişsin gibi hayal ediyorum
Belki de bundandır sigarayı sevişim
Şeni sevdiğim gibi
İçimi kaplarken
Şimdi yoksun, ellerimle ittiğim için
Uzatsam yine yoksun
Haklısın

Mertcan Güner

Zifiri Hayal

Siyahın gölgesinde hüznüm
Işığını görsem terse döner zulmüm
Gönlüm endişelenir yetmez ömrüm
Sana kavuşunca saadete erer günüm
Ellerim değince ruhum olur büklüm
Yamacına varamayınca aklıma gelir ölüm
Seni kendime anlatmamak cürüm
Bu mevsimi bizsiz geçirmek kötürüm
Geçen zamanlarımız olur albüm
Sensiz zaman hayli zor can özüm
Senli günler bil ki aşk dönümüm

Mertcan Güner